

Ἡ ἀπαγωγή τοῦ Πάπα

ΤΟΥ ΤΖΑΟ ΜΠΕΘΕΝΚΟΥΡ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΦΑ

Θίασος: Στέφανου Ληναίου
— "Ελλην Φωτίου. **Μετά-
φραση:** Μίση Κουγιουμιζό-
γλου. **Σκηνοθεσία:** Στέφα-
νου Ληναίου. **Σκηνικά - κο-
στούμια:** Γιάννη Καρύδη.

Θὰ παρακολουθήσετε ἓνα ἔργο
μέ βαθεῖες ἀνθρώπινες καταστά-
σεις, μέ πικρές ἀλήθειες, μέ εἰρη-
νικούς ὁραματισμούς, ἀλλὰ ὅλα
αὐτὰ μ' ἓνα ἀδιάπτωτο χιούμορ
ποῦ πότε δαγκώνει καί πότε δια-
σκεδάζει. Κι' ὅλα αὐτὰ ὀφείλουν-
ται σ' ἓνα ἀπροσδόκητο εὐρημα
τοῦ συγγραφέα καί στήν μοντέρ-
να τεχνική ποῦ διαπραγματεύεται
τὴν πρωτότυπη ὑπόθεσή του. Πρά-
γματι ἀπήχθη ἓνας Πάπας ἐν μέ-
σῃ Νέα Ὑόρκη! Ὁ Πάπας Ἀλ-
βέρτος 4ος! Ἀλλὰ ὦ τοῦ θαύμα-

τὸν ὁδηγεῖ στό... κρησφύγετό του,
δηλ. στό σπίτι του, ὅπου μένει μέ
τὴν γυναῖκα καί τ' ἀδέρφια του.
Ὁ Πάπας γίνεται καλόδεχτος ἀπ'
τὴν ἐβραϊκὴ οἰκογένεια, ἡ ὁποία
μένει δέδαια ἐκπληκτὴ, μπροστὰ
στό ἐγχείρημα τοῦ Σάμ. Ἀλλὰ
καί ὁ Ποντίφηξ νοιώθει σὰ στό
σπίτι του ἀνάμεσα στοὺς ἀπλοὺς
ἀνθρώπους. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ κρα-
τικές ὑπηρεσίες μεταδίδουν ἀπί-
θανες ἱστορίες γιὰ τὴν ἀπαγωγή
τοῦ Πάπα, καί ἀπίθανες ὁργανώ-
σεις ἀναλαμβάνουν τὴν εὐθύνη τῆς
ἀπαγωγῆς καί ζητοῦν λύτρα. Ἐ-
στειλε τοὺς ὄρους του καί ὁ Σάμ.
Γιὰ νὰ σὰς δώσω τὸν Πάπα, οἱ κυ-
δερνήσεις ὅλου τοῦ κόσμου, θὰ
κηρύξουν εἰκοσιτετράωρο εἰρήνη!

Ὁ Πάπας καταχαρούμενος συμ-
φωνεῖ μέ τοὺς ὄρους καί διευθύ-
νουν μαζί μέ τὸν Σάμ τὸν ἀγῶνα
τῆς αἰχμαλωσίας καί τῆς ἀπελευ-
θέρωσης. Ὁ Πάπας εἶναι πλέον
μέλος τῆς οἰκογενείας...

Τοῦ ΣΤ. ΙΩ. ΔΡΟΜΑΖΟΥ

τος! Πίσω ἀπὸ τὸ θεατρικὸ αὐ-
τὸ ὄνομα, κρύβεται στὴν οὐσία, ὁ
Πάπας Ἰωάννης ὁ 23ος, ὁ αἰι-
μνηστος ἐκεῖνος ἱερωμένος, ποῦ
εἶχε ἀφιερωθῇ στὴν Εἰρήνη καί
στοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους. Καί ὁ
ἀπαγωγέας του, ἓνας μεροκαμα-
τιάρης ταξιτζῆς, ὁ Σάμ, ποῦ ἀπὸ
τότε ποῦ ὁ ἀδερφός του σκοτώθη-
κε στό Βιετνάμ, τοῦ κόλλησε ἡ
τρέλλη ἰδέα νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνη
στὸν κόσμον. Ὅπως, λοιπόν, ὁ
Πάπας θγαίνει, ἀπλὸς καθὼς ἦ-
ταν, ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τοῦ ξε-
νοδοχείου του, ἀγγαζάρεῖ τὸν τα-
ξιτζῆ Σάμ νὰ τὸν μεταφέρῃ σ' ἓ-
να μοναστήρι. Ἀμέσως τὸ μυαλὸ
τοῦ Σάμ δούλεψε... σατανικά πρὸς
τὸ συμφέρον τῆς Ἀνθρωπότητος!
Αἰχμαλωτίζει τὸν Πάπα καί μέ τὴν
ἀπειλὴ ἑνὸς ψεύτικου πιστολίου,

ἓνα ζωντανὸ ρυθμὸ ἔδωσε ἡ
σκηνοθεσία στὴν παράσταση. Ἄς
ἀφήσουμε τὰ ὑπόλοιπα στό θεα-
τῆ. Προσθέτουμε μόνο πὼς οἱ κα-
ταστάσεις εἶναι γνήσια θεατρικὲς,
ὁ συγγραφέας ξέρεῖ νὰ θγαίνει
ἀπ' τὸ ἀδιέξοδο καί νὰ ὁδηγῇ τὸ
ἔργο στό τέλος του μέ τὸ ἀπρό-
οπτο, τὸ χιούμορ, τὸ γέλιο μέ τὰ
ὁποῖα ἀγκαλιάζει τὸ πανανθρώπι-
νο ὄνειρο τῆς εἰρήνης. Κάποια ρη-
τορεία, κάποιο κήρυγμα δαραίνει
λίγο στό 6' μέρος.

Τὸ βάρος τοῦ πολυπρόσωπο
ἔργο σηκώνουν ὁ Στέφανος Ληναί-
ος (Σάμ), θαυμάσιος στὴν ὡραία
τρέλλα του, ὁ Βάσος Ἀνδρονίδης
(Πάπας) ὑποδειγματικὸς στὴν κα-
λοκαγαθία του, πληθωρικὸς στὴν
ἀγάπη του καί χαριτωμένος συ-
νωμότης, ἡ Ἑλλη Φωτίου, ἄξιος
συνεταίρος τοῦ Σάμ. Πολὺ θεα-
τρικὴ ἡ μετάφραση καθὼς καί τὰ
σκηνικά - κοστούμια.